Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

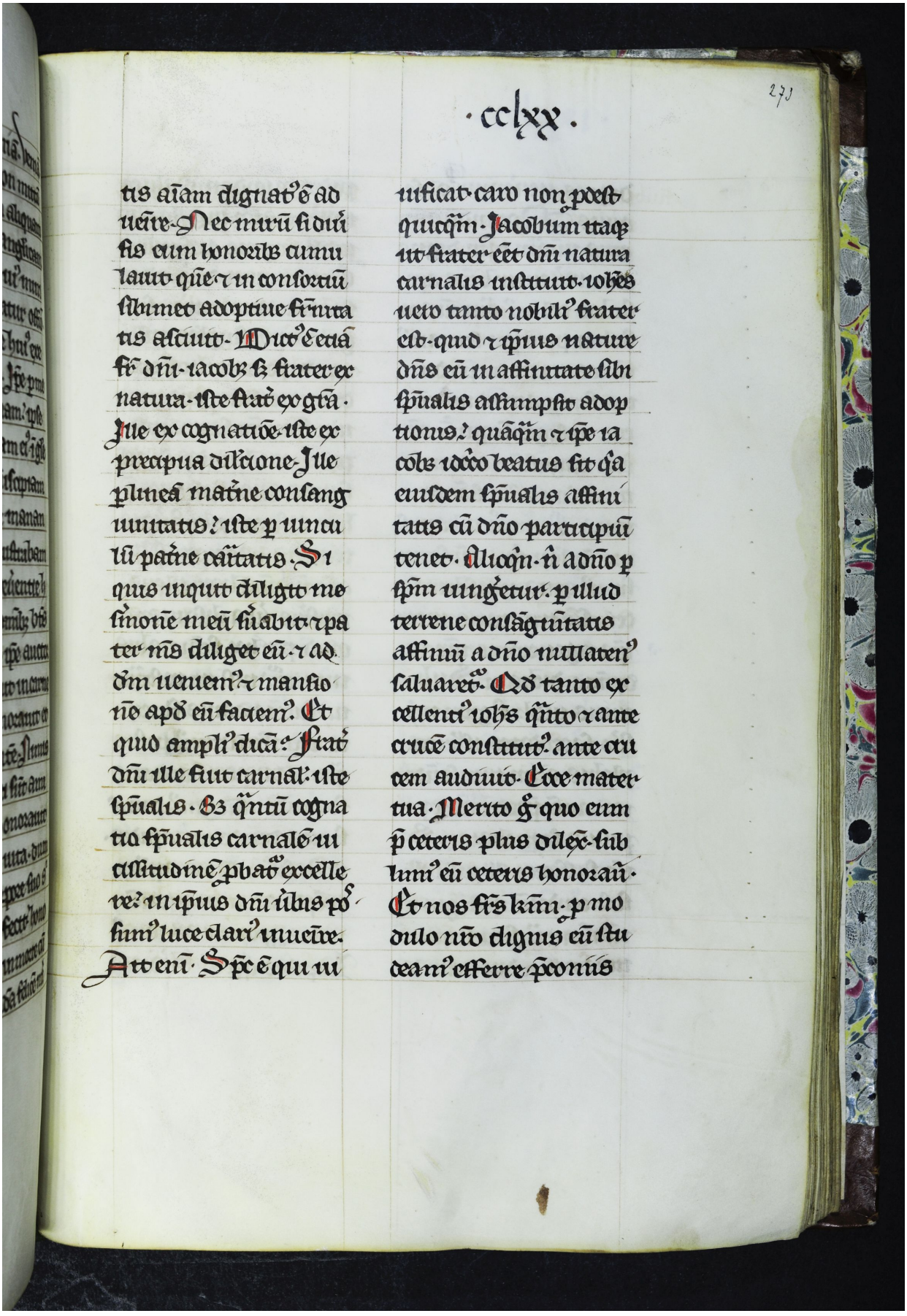

· cclxx ·

273

tis aiam dignat̃ ẽ ad
uenire. Nec mirũ si diu
tis cum honorib⁹ cumu
lauit qũe r in consortiũ
sibi me adoptiue fr̃ nra
tis aſcauit. Dic⁹ ẽ eciã
fr̃ dñi. iacobꝰ & frater ex
natura. iste frat̃ ex gr̃a.
Ille ex cognatiõe. iste ex
precipua dilc̃one. Ille
plusq̃ matne consang
uinitatis? iste p unica
li patne caritatis. Si
quis unquã diligto me
simonẽ meũ sũ habit̃ r pa
ter mꝰ diliget eũ. r ad
dñm uenient̃ r mansio
nẽ apd̃ eũ faciem⁹. Et
quid ampli⁹ dicã? frat̃
dñi ille fuit carnal. iste
spualis. & q̃ntũ cogna
tio spualis carnalẽ u
altitudinẽ pbat̃ excelle
re? in ipius dñi ulns pſ
sum⁹ luce clarius uidere.
Ato enĩ. Spc ẽ qui u
nificat caro non poſſ
quicq̃m. Jacobum ttaq;
ut frater eet dñi natura
carnalis instituto. iohẽs
uelo tanto nobili⁹ frater
elb. quod r ipius nature
dñs eũ in affinitate sibi
spualis assumpsit adop
tionis? quãq̃m r ipe ra
cõis ioco beatus sit q̃a
eiusdem spualis affini
tatis cũ dño participũ
tenet. Alioq̃n. ñ a dño p
spm uingeret̃. p aliud
terrene consãguitatis
affinũ a dño nullaten⁹
saluarẽ. Qd tanto ex
cellenci⁹ iohs q̃nto r ante
crucẽ constituit⁹ ante cru
cem audiuit. Ece mater
tua. Merito g̃ quo cum
p ceteris plus dilexit sub
limi⁹ eũ ceteris honorauit.
Et nos frs kãm. p mo
dulo nro digmus eũ stu
deam⁹ efferre p̃conijs